

der vistnok endnu er meget dunkle Forestillinger tilstede. Jeg ser bort fra, at den Skat, som man har villet anvende, vistnok kan være udsat for at støde paa forskjellig Modstand, men saa meget er i alt Sald klart, at der vil hengaa en længere Tid, inden man kan komme tilrette om en Lov af et saadant Indhold. Hvad var naturligere, dersom man for Alvor vilde Sagens Fremme, men mente, at der i Forbindelse dermed maatte kræves nye Pengemidler, end i Stedet for at forlange dem tilveiebragte paa den Maade, som man har gjort, at henvise til en Skatteindtægt, som man strax kunde faae bragt paa det Nene, hvorledes den skulde være. Jeg vil sige de Herrer, at jeg har altid anset og anser fremdeles de saakaldte Indkomstskattelove og navnlig den sidste af 2den Juli 1870 for at være en daarlig Lov. Efter min Overbevisning falder Skattebyrden efter denne Lov ikke retfærdig og ligelig paa de forskjellige Samfundsklasser. Byrden falder efter min Opfattelse forholdsmæssig for haarvt paa Middelfstanden, og jeg vil tilføie særlig paa Indbyggerne i Kjøbstæderne og paa de Samfundsmedlemmer, som have faste Indtægter. Men uagtet jeg har denne Opfattelse, saa vil jeg dog sige, at naar det dreiede sig om at tilveiebringe nødvendige Indtægter i Dieblisset, og man dertil ikke havde andet Middel end en saadan Lov, saa vilde jeg ikke driste mig til at gaa imod en saadan Lov. Havde man i sit Forslag sagt: de og de nødvendige Udgifter maa dækkes helt eller delvis ved paany at udskrive en Indkomstskat efter Loven af 1870, saa kunde jeg have forstaaet det, og jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Lov jo i sin sidste Paragraf aabner en Udvei for at kunne tilveiebringe en saadan Skat endnu en Gang, idet den bestemmer, at Loven kan bruges for to Skatteligninger. Den ene Ligning har fundet Sted, men ved en eneste Linie kan Loven af 2den Juli 1870 forjaavidd sættes i Kraft igjen til en ny Skatteligning. Jeg vilde som sagt ikke anse det for heldigt eller rigtig at tilveiebringe Midlerne gjennem en Indkomstskat efter Loven af 2den Juli 1870; men jeg siger kun, at, dersom de Herrer, som mene, at det er nødvendigt at faae en ny Skat, og som overhovedet stille sig mere velvillig overfor en Indkomstskat end jeg, for Alvor vilde vise, at de havde den samme Opfattelse, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds, nemlig at det er nødvendigt at gjøre Noget for at forsvare Landet, saa skulde man henvise til denne Lov og ikke til en saadan Taageffikelse som en ny Lov om en Skat paa Formue og Indtægt.

Thomsen: Da jeg tidligere under Forhandlingerne begjærede Ordet, var det nærmest for at forhindre, at de forskjellige Ytringer, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), skulde henstaa

uimodsagte. De ere imidlertid senere blevne saaledes imødegaaede af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Antjær) og nu navnlig i dette Dieblis af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), at jeg ikke tror, det mere behøves, at ogsaa jeg giver et yderligere Bidrag dertil. Jeg skal derfor, for ikke at forlænge Debatten, som nu allerede er temmelig stærkt fortæret, frasalde Ordet.

Berg: Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen) ikke var heldig i sit Forsvar for, at Forudsætningen for vort Lands Forsvar i 1867 var Kjøbenhavns Befæstning, idet han anførte en Ytring af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som gik ud paa, at Fæstningens Nødvendighed „heller ikke var antydet“. I denne Ytring altsaa, som det ærede Medlem anførte af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, ligger jo netop et Bevis for, hvad jeg sagde, at det ikke var fremkommet under Forhandlingen. Dernæst klagede det ærede Medlem over, at man havde misbrugt fortrolige Aktstykker (Indsigelse), ja, om ikke misbrugt; saa dog brugt paa urette Maade, paa ubillig Maade lige overfor andre Medlemmer. Jeg veed ikke, at jeg har givet nogen som helst Hentydning til fortrolige Aktstykker, og jeg veed heller ikke med Hensyn til det ærede Medlem, at han har rettet nogen som helst Opfordring til Udvalget om at faae noget af de Bilag, det var i Besiddelse af, at kjende. Det vilde da være blevet gjort til Gjenstand for Forhandling der, i hvilken Grad det ærede Medlem kunde have Udgang til disse Aktstykker, og det Samme vilde have været Tilfaeldet, om noget andet æret Medlem havde fremsat Onske deraf. Det ærede Medlem sagde, at han var berettiget til at kræve, at vi ikke gjentog Noget, som han har modbevist. Det kunde han vel have berettiget Krav til, hvis vi skulde tage hans Bevis som ubetinget gyldigt; men da det ikke staa stærkt noget Sted, at vi skulle det, saa forekommer det mig ikke, at det ærede Medlem kan have berettiget Krav paa, at man ikke taler om Ting, han mener at have modbevist. Hans Ytring, at jeg skulde have sagt, at Enhver her i Salen skulde have en fuldstændig bestemt grundet Mening om en fast bestemt Plan om Forsvarsvæsenet gaaende i det Enkelte, viser, at det ærede Medlem selvfølgelig har misforstaaet mine Ytringer; hvis han vil se efter, vil han vistnok i Sove-trækkene give mig fuldstændig Ret. — Nu kommer jeg til det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), hvem det har været mig meget hjært at høre. Det ærede Medlem har givet nogle Studsmaal til forskjellige Sider, og det kom han jo meget smukt fra. Idet han indlebede sine Bemærkninger angaaende mine Udtalelser,